

Erasmus + mobilitás beszámoló
Város: Madrid
Intézmény: Real Conservatorio Superior de Musica

Név: Mészáros Angéla

Időtartam: 2018/19 I. félév

A szállás többféleképpen is megoldható Ljubljanában. Nekem viszonylag egyszerű dolgom volt, mert jelentkezéskor a diákothont/kollégiumot választottam, és be is kerültem oda.

Ilyenkor kétféle lehetőség van. Az egyik a kétágyas szobákban való elhelyezés; itt egy folyosóra van közös konyha, fürdőszoba és mosdók, valamint minden szobában saját hűtő (sajnos fagyasztó rész nélküli). Én ilyen módon lettem elszállásolva, és félig-meddig előnyömre volt, mert takarítottak helyettem és nem ment el az időm és a pénzem a takarításra; viszont nagyon sok spanyol (szintén Erasmusos) diák nem tudta, hogy egy közös térben hogy kell élni, és mindig mocskot hagytak maguk után, ami egy idő után zavaró volt. Én nagyjából 140-145 eurót fizettem havonta, annak függvényében, hogy a károk milyen mértékben voltak jelen (egységesen osztják szét a lakók közt, és a havi számlával együtt kell fizetni a hónap elején). Ebben az épületben (IV. számmal megjelölt) található egy zeneszoba is, ahol egy Yamaha elektromos zongora segítette a gyakorolni vágyókat /a portán kellett mindig jelentkezni két héttel előre, hogy ki mikor óhajt gyakorolni, napi 3 óra engedélyezett, de rengetegen csak a szobát használták ki és a zongorát nem/. A másik lehetőség, hogy ugyanúgy kétágyas szobában van az elhelyezés, de egy úgynevezett lakásban, ahol még egy szoba van, szintén két személlyel, és összesen ők négyen osztoznak egy kissé hiányosan felszerelt konyhán (egyik verziónál sincs a konyhában sütő, csak villanytűzhely) és egy tuskabinnal, mosdókagylóval és WC-vel ellátott fürdőszobán, amit maguk a lakók takarítottak igény szerint (a bérleti díj kb. 200 euró havonta).

Mindkét épület egy közös komplexum különálló épületei (összesen 14 kollégiumi épület található ott, ahol én voltam, de csak a fent említett kettőben van lehetőség Erasmusos diákok elhelyezésére, illetve a zeneszobát az is használhatja, aki az utóbbi elszállásolás mellett voksol), valamint volt egy Sport center is, ahol lehetett edzőterembe vagy a nagyterembe járni (röplabda, kosárlabda..), vagy csoportos fitnessz órákra (pilates, jóga, aerobic, gerinctorna, tánc, boks, stb.), ingyenesen. Csak be kellett regisztrálni egy oldalra – erről van tájékoztatás a mobilitás elején -, és az érvényes Ljubljanában kapott diákigazolvány felmutatásával mehettek is napi 1 edzésre. Akik lakás mellett döntöttek, sokkal többet fizetnek (kb 300-400 euró havonta, attól függően, hol és milyen állapotban van a szoba/lakás). A facebookon van ilyen csoport, ahol lehet keresgélni, meg az Erasmus csoportokban is hirdetik egymást közt a diákok a szabad szobákat.

A legjobb dolog az Erasmusszal eltöltött idő alatt az étkezés volt ☺. A szlovén állam támogatja az ott tanulókat azzal, hogy havonta 20 kupont ad, amivel 2,63 euróval olcsóbban lehet teljes menüt venni (leves, főétel, saláta és gyümölcs) nagyon sok étteremben, kávézóban, stb. A kuponokhoz kétféleképpen lehet hozzájutni. Az egyik, hogy amikor az Erasmus csoportban meghirdetik a Kampus welcome week-et, akkor oda el kell menni, és ők adnak egy szlovén telefonszámot – SIM kártyát, amivel csak fel kell hívni aktiválás után a 1808 számot, és személyi igazolvány felmutatásával már lehet is venni a kaját. A másik, hogyha valaki nem szeretne telefonszámot, külön kajára lehet venni

egy kártyát, aminek 5 euró az ára, és elvileg a mobilitás végén visszakapja az árát, miután a kártyát visszaadta annak a szervezetnek, ahonnan vette. Nekem a telefonos megoldás volt, így a másodikról nem tudok túl sokat mondani... Az éttermek listáját egy mobilos applikáción keresztül „Studentska prehrana” lehetett megnézni, és itt az adott árakat is feltüntetik (általában 3-4-4.5 euróba kerül egy komplett ebéd a kedvezmény igénybevételével, de ingyenes helyek is vannak, ahol levest és pizzát, hamburgert, lazanját, burekot (legfinomabb, tipikus balkán hajtogatott tészta, túróval vagy hússal megtömve :D)adnak, mellé salátát vagy gyümölcsöt - ez helyenként változik). Két kupon felhasználása közt minimum 4 órának kell eltelnie, illetve ha egy hónapban megmarad valamennyi, akkor az átmegy a következőre és fel lehet használni. Nekem nagy kedvencem volt a Joe Penas mexikói étterem, és a Mirje olasz étterem, de sokszor ettem a kollégium menzáján is (Restavracija Rozna kuhna), és az Interspar restavracija-ban is, ahol becsületes adagot adnak és szabadon választott salátabár is van. Aki ázsiai ízekre vágyik, mindenképp próbálja ki a Da Bu Da-t, ha meg sokat akar enni, akkor a Novi Sanghaj nevű kínai étterembe menjen, mert ott korlátlan mennyiségben szedhet magának fincsi csirkefalatokat, vagy akár sushi-t is.

Ajánlom az Operaházat, nagyon szép az épület, de jó (drága) előadások vannak. Én a Carment, Machbeth-et és a Traviatát néztem meg, utóbbi volt csak olyan, ami megérte az árát. A Cankarjev dom központban található Gallusova dvorana mindenképpen említésre méltó; olyasmi a koncepciója, mint amilyen a Müpa Bartók Béla Nemzetközi Hangversenyterme, kb. annyi férőhellyel, és a szimfonikus koncertek nagyon jól szólnak a teremben, még a második emeleti karzaton is. Az ottani Zeneakadémia diákjainak vannak fenntartott helyek, amiket kártya formájú bérlettel látogathatnak ingyen (de csak a szimfonikus koncerteket). A másik hely, ahova szívesen jártam koncertekre (fellépni is), a Szlovén Filharmónia díszterme (Dvorana Marijana Kozine). Itt sajnos nem volt lehetőség ingyenesen belépni, de nekem a tanáraink szereztek tiszteletjegyet, amivel tudtam koncertet látogatni.

Ljubljana éke a vár – kastély (Ljubljanski grad), ami a város közepén található és a város összes pontját lehet látni a tetejéről. Én egy Gatsby gala keretén belül kerültem fel oda, és borzasztó drága volt (35 euró) ahhoz képest, hogy mennyit kaptam cserébe. De a kilátás kárpótolt! A várba egyébként fel lehet jutni autóval vagy felvonóval, és fent van is egy kedves kávézó.

Nem jártam **bankban**, mert mindent a magyarországi bankkártyámmal fizettem, viszont a számlákat a postán fizettem be csekk kitöltésével (kb másfél euró a kezelési költség). Sajnos a postán nem mindenki beszél angolul, de mindig találtak megoldást a megértésre – **segítőkézség** csillagos ötös!

A város gyönyörű, tiszta és rendezett, szinte mindenki biciklivel jár (3 euró a városi biciklik éves bérlete, és viszonylag könnyű is őket használni, egyedüli probléma a parkolás lehet, mert nem mindig van hely lerakni, illetve sokszor sétálni is kell, mert a városban csak 34 pont van, ahonnan/ahova lehet indulni-érkezni); lehet ezért is olyan drága a busz bérlet (borzasztóan pocsék összeköttetések, a busz 20 percenként vagy fél óránként jár, este 10 után meg már egyáltalán nem..). Viszont ami szintén nagyon jó, hogy minden közel van egymáshoz, és én sokszor gyalogoltam, ami egészségesebb, mint bármi más.

A szórakozás kicsit drága, mert egy pub-ban egy sör 3-4 euró, vagy még több is, attól függően, hogy az ember melyik kocsmában akar szórakozni. Én sokat jártam a Holidays pub-ba, szerda esténként karaoke party volt.

A fogadó egyetemen nagyon barátságos volt mindenki, a személyzettől kezdve a tanárokon, diáktársakon át az irodán dolgozóig. Viszont a szervezés nincs a toppon. Ezt említettem is nekik, hogy talán kellene kicsit változtatni ezen, és akkor minden úgy fog menni, mint a karikacsapás! Beszélnek angolul, de az órák kizárólag szlovén nyelven folytak (egy tanárom volt, aki hajlandó volt angolul tartani az órát miattam – Zeneelmélet). Ebből a szempontból a budapesti Zeneakadémia sokkal előrehaladottabb állapotban van, és a koncertélet terén is, mert Ljubljanában konkrétan vadászni kellett a lehetőségeket, meg akinek nem voltak jó kapcsolatai, az fizetett a koncertekért, sokat (vagyis hát kinek mi a sok, nyilván, de ahhoz képest, hogy Pesten szinte semmiért se kell fizetnünk, soknak véltem a 8-10-12 eurót koncertenként).

Összegezve a kint létemet, nagyon örülök, hogy Ljubljanát választottam, mert főleg Szolfézs tárgyból és a kórusos tárgyakból rengeteget fejlődtem, tanultam, új dolgokat láttam és tapasztaltam, emellett kialakítottam ott is egy szűkebb kapcsolati kört, és ahogy kivettem a szavukból, szívesen várnak vissza. Élő példa erre az áprilisi koncert, ahova visszahívtak énekelni, azzal a kórusal, amiben ott énekeltem (Glasbena matica – a zene anyja), amíg kint voltam az Erasmus alatt. Schubert Asz-dúr miséjét fogjuk énekelni a fent említett Gallusova dvorana-ban, és már nagyon várom. Májusban is vissza fogok látogatni a többiekhez, de ezúttal egy megmérettetésre, Nemzetközi Szolfézsversenyre, amire másodszor fogok menni, 2017-ben volt az első versenyem ott, és akkor döntöttem el, hogy Ljubljana lesz az én városom, ha Erasmusra kerülne a sor. Egyből beleszerettem a város egyszerűségébe és az emberek mentalitásába. Szívből ajánlom! ☺